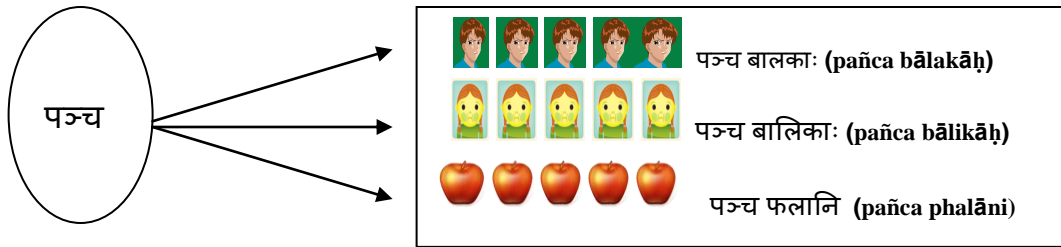
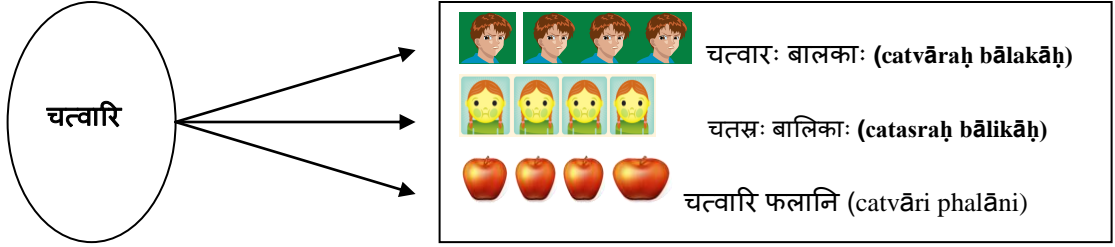
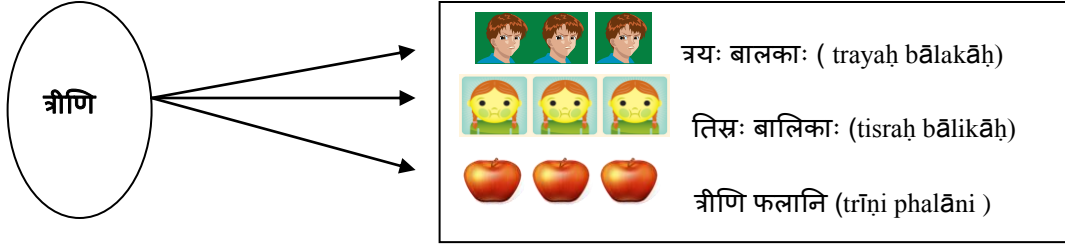
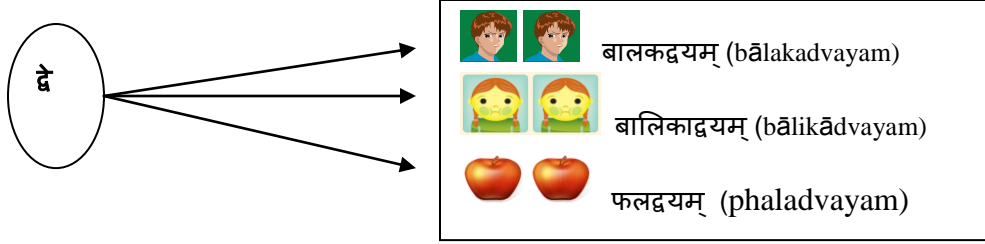
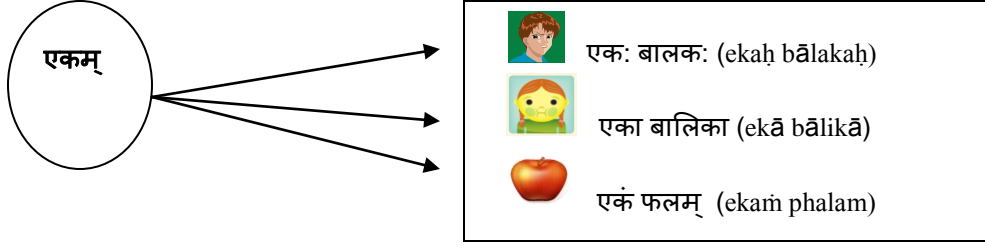

இந்த வாரப்பாடத்தைப் படிப்பதற்கு முன்னால் சङ्ख्या: அதாவது ஒன்று முதல் நூறு வரை ஏற்கனவே படித்த எண்களை ஒருமுறை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு உரத்துச் சொல்லிப் பார்க்கவும். சமஸ்கிருதத்தில் एकम् (ekam) ஒன்று , द्वे (dve) இரண்டு , त्रीणि (trīṇi) மூன்று , மற்றும் चत्वारि (catvāri) நான்கு ஆகிய எண்களுக்கு மட்டும் பால் வேற்றுமை (gender) உள்ளது. அதற்குப் பிறகு உள்ள எண்களுக்கு பால் வேற்றுமை இல்லை.

(एकम् , द्वे , त्रीणि , चत्वारि - इत्येतासां लिङ्गभेदः अस्ति ! तदनन्तरं लिङ्गभेदः नास्ति)

ekam, dve , trīṇi , catvāri - ityetāsāṁ liṅgabhedah asti | tadanantaram liṅgabhedah nāsti

द्वयम् (dvayam) (set) , त्रयम् (trayam) , चतुष्टयम् (catuṣṭayam) என்று சொல்லும்போது பால் வேற்றுமை கிடையாது.

कति ? என்ற வினாச்சொல்லைப் सस ककारः विल विरिवाकपु पडित्तिरुक्किरोम अल्लवा? நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவும்.

कति ? என்ற வினாவை எப்போதும் பன்மையில் தான் கேட்கவேண்டும் . விடையளிக்கும்போது பொருளின் எண்ணிக்கை, பால் (ஆண்பால், பெண்பால் , பலர்பாலில்) ஆகியவற்றை கவனித்து எழுதவும்.

- உதாரணமாக**
1. कति बालकाः सन्ति ? (kati bālakāḥ santi ?)
त्रयः बालकाः सन्ति। (trayaḥ bālakāḥ santi |)
 2. कति बालिकाः सन्ति ? (kati bālikāḥ santi ?)
एका बालिकाः अस्ति। (ekā bālikāḥ asti |)
 3. कति बालकाः सन्ति ? (kati bālakāḥ santi ?)
बालकद्वयम् अस्ति ! (bālakadvayam asti !)

மேலேயுள்ள உதாரணத்தில் कति बालकाः सन्ति ? (kati bālakāḥ santi ?) எத்தனை மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் ? என்ற கேள்விக்கு बालकद्वयम् अस्ति ! (bālakadvayam asti !) ' மாணவரிருவர் இருக்கிறார்' என்று விடையுள்ளது. இதில் द्वयम् (dvayam) என்பது ஒரு गणः (gaṇaḥ) அதாவது group. இதேபோல त्रयः बालकाः सन्ति ! (trayaḥ bālakāḥ santi !) என்பதற்கு பதிலாக बालकत्रयम् अस्ति ! (bālakatrayam asti !) என்றும் கூறலாம்.

त्रीणि फलानि सन्ति ! ((trīṇi phalāni santi !) என்பதற்கு பதிலாக फलत्रयम् अस्ति ! (phalatrayam asti |) என்று கூறலாம். எனவே द्वयम् (dvayam) , त्रयम् (trayam) , चतुष्टयम् (catuṣṭayam) என்று கூறும்போது ' अस्ति ! ' (asti |) என்று ஒருமையில்தான் பதிலளிக்க வேண்டும். बालकाः , बालिकाः ஆகியவற்றில் உள்ள विसर्गः (visargaḥ) (the colon- like sign in Devanagari) வராது. அதேபோல चत्वारि फलानि सन्ति ! (catvāri phalāni) என்பதற்கு பதிலாக फलचतुष्टयम् अस्ति ! (phalacatuṣṭayam asti !) என்றும் கூறலாம்.

कति सन्ति इति लिखतु (kati santi iti likhatu) எத்தனை இருக்கின்றன (எண்ணிக்கை) என்று எழுதவும் .

युतकम् (yutakam) சட்டை एक युतकम् अस्ति। (ekam yutakam asti |)

शुनकः (śunakaḥ) நாய் चत्वारः शुनकाः सन्ति ! (catvāraḥ śunakāḥ santi !)

पिपीलिका (pipīlikā) எறும்பு ----- !

गजः (gajaḥ) யானை ----- !

सिंहः (siṁhaḥ) சிங்கம் ----- !

धनुः (dhenuḥ) மாடு ----- !

मक्षिका (makṣikā) ஈ ----- !

गर्दभः (gardabhaḥ) கழுதை ----- !

व्याघ्रः (vyāghraḥ) புலி ----- !

माला (mālā) மாலை ----- !

ऊरुकम् (ūrukam) கால்சட்டை ----- !

गृहगोधिका (gṛhagodhikā) வீட்டுப்பல்லி ----- !

शिरस्त्रम् (śirastram) தொப்பி ----- !

விடைகளைக் கீழே சரிபார்த்துக்கொள்ளவும்.

भल्लूकः किम् उक्तवान्

bhallūkaḥ kim uktavān

माधवः केशवः गोविन्दः इति त्रयः स्नेहिताः आसन्। ते माणवकाः। एकदा विरामकाले ते यात्रां कृतवन्तः। मार्गस्य मध्ये एकं वनम् आसीत्। वने अनेके वृक्षाः आसन्। वृक्षेषु फलानि आसन्। तत्र एकः तडागः अपि आसीत्। माणवकाः फलानि खादित्वा जलं च पीत्वा सुप्ताः। एवं एका घण्टा गता। तदनन्तरम् एकः भल्लूकः तत्र आगतः। भल्लूकस्य शब्दं द्वाारात् एव माणवकाः श्रुतवन्तः। ते भीताः अभवन्।

माधवः कृशः। केशवः अपि तथा एवातस्मात् कारणात् माधवः केशवेन सह वृक्षम् आरूढवान्। परन्तु गोविन्दः स्थूलः। अतः सः स्वरक्षणार्थं वृक्षस्य आरोहणं कर्तुम् अशक्तः आसीत्। तथा अपि सः बुद्धिमान्। सः भूमौ पतितवान्। स्वासोच्छ्वासम् अपि न कृतवान्। सः मृतः इव व्यवहृतवान्।

भल्लूकः गोविन्दस्य मुखस्य समीपम् आगतः। गोविन्दस्य मुखात् श्वासः न आगतः। तस्मात् एषः मृतः इति भल्लूकः चिन्तितवान्। भल्लूकः प्रायेण मृतशरीराणि न स्पृशन्ति। तस्मात् सः भल्लूकः अन्यत्र गतः।

भल्लूकस्य गमनानन्तरं माधवः केशवेन सह वृक्षात् अवरुह्य गोविन्दं पृष्ठवान्। - “हे गोविन्द। भल्लूकः भवतः मुखस्य समीपम् आगतः। सः किमपि उक्तवान् इति चिन्तयामि। सः किम् उक्तवान् ? वदतु।” चतुरः गोविन्दः उक्तवान् “यः स्नेहितः आपत्काले भवन्तं त्यक्त्वा अन्यत्र गच्छति तस्मिन् विश्वासं मा करोतु इति भल्लूकः उक्तवान्”। गोविन्दस्य वचनं श्रुत्वा माधवः लज्जितः अभवत्। केशवः च तथैव अभवत्।

mādhavaḥ keśavaḥ govindaḥ iti trayāḥ snehitāḥ āsan | te māṇavakāḥ | ekadā virāmakāle te yātrām kṛtavantaḥ | mārgasya madhye ekaṁ vanam āsīt | vane aneke vṛkṣāḥ āsan | vṛkṣeṣu phalāni āsan | tatra ekaḥ taḍāgaḥ api āsīt | māṇavakāḥ phalāni khādityā jalam ca pītvā suptāḥ | evaṁ ekā ghaṇṭā gatā | tadanantaram ekaḥ bhallūkaḥ tatra āgataḥ | bhallūkasya śabdāṁ dvārāt eva māṇavakāḥ śrutavantaḥ | te bhītāḥ abhavan |

mādhavaḥ kṛśaḥ | keśavaḥ api tathā eva | tasmāt kāraṇāt mādhavaḥ keśavena saha vṛkṣam ārūḍhavān | parantu govindaḥ sthūlaḥ | ataḥ saḥ svarakṣaṇārtham vṛkṣasya ārohaṇam kartum aśaktaḥ āsīt | tathā api saḥ buddhimān | saḥ bhūmau patitavān | svāsocchavāsam api na kṛtavān | saḥ mṛtaḥ iva vyavahṛtavān |

bhallūkaḥ govindasya mukhasya samīpam āgataḥ | govindasya mukhāt śvāsaḥ na āgataḥ | tasmāt eṣaḥ mṛtaḥ iti bhallūkaḥ cintitavān | bhallūkaḥ prāyeṇa mṛtaśarīrāṇi na spṛśanti | tasmāt saḥ bhallūkaḥ anyatra gataḥ |

bhallūkasya gamanānantaraṁ mādharmaḥ keśavena saha vṛkṣāt avaruhyā govindam̐ pṛṣṭavān | -he govinda | bhallūkaḥ bhavataḥ mukhasya samīpam āgataḥ | saḥ kimapi uktavān iti cintayāmi | saḥ kim uktavān vadatu | caturaḥ govindaḥ uktavān yaḥ snehitaḥ āpatkāle bhavantaṁ tyaktvā anyatra gacchati tasmin viśvāsam̐ mā karotu iti bhallūkaḥ uktavān | govindasya vacanam̐ śrutvā mādharmaḥ lajjitaḥ abhavat | keśavaḥ ca tathaiva abhavat |

கரடி என்ன சொன்னது?

மாதவன், கேசவன் மற்றும் கோவிந்தன் என்று மூன்று நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் மாணவர்கள். ஒருமுறை விடுமுறையில் பயணம் செய்தார்கள். வழியில் நிறைய மரங்கள் இருந்தன. மரங்களில் நிறைய பழங்கள் இருந்தன. அங்கே ஒரு குளமும் இருந்தது. மாணவர்கள் பழங்களை சாப்பிட்டுவிட்டு நீரும் அருந்தி ஓய்வெடுத்தனர். இப்படியாக ஒரு மணிநேரம் கழிந்தது. அதற்குப்பின் ஒரு கரடி அங்கு வந்தது. கரடியின் சப்தத்திலிருந்துதான் மாணவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் பயந்தனர்.

மாதவன் ஒல்லியானவன். கேசவனும் கூட அப்படித்தான். அந்தக்காரணத்தால் மாதவன் கேசவனுடன் மரத்தில் ஏறினான். ஆனால் கோவிந்தன் பருமனானவன். அதனால் அவன் தன்பாதுகாப்பிற்காக மரத்தில் ஏறமுடியாதவனாக இருந்தான். இருப்பினும் அவன் புத்திசாலி. அவன் பூமியில் விழுந்தான். உட்கவாசமோ வெளிசுவாசமோ கூட செய்யவில்லை. அவன் இறந்தவன் போல் படுத்திருந்தான்.

கரடி கோவிந்தனின் முகத்திற்கு அருகில் வந்தது. கோவிந்தனுடைய முகத்திலிருந்து சுவாசம் வரவில்லை. அதனால் ‘இவன் இறந்துவிட்டான்’ என்று கரடி நினைத்தது. கரடிகள் ஏற்கனவே இறந்த உடல்களைத் தீண்டாது. அதனால் அந்தக்கரடி வேறு இடத்திற்குச் சென்றது.

கரடி சென்றபிறகு மாதவன் கேசவனுடன் மரத்திலிருந்து இரங்கி கோவிந்தனிடம், ”கோவிந்த ! கரடி உன்னுடைய முகத்திற்குப் பக்கத்தில் வந்தது. அது ஏதோ கூறியது என்று எண்ணுகிறேன். அது என்ன சொல்லியது ? சொல் ! “ என்று கேட்டான். புத்திசாலி கோவிந்தன் , “எந்த நண்பன் கஷ்ட காலத்தில் உன்னை விட்டுவிட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்கிறானோ , அவனிடம் நம்பிக்கை வைக்காதே என்று கரடி சொன்னது “ என்று சொன்னான். கோவிந்தனின் பேச்சைக் கேட்டு மாதவன் வெட்கமடைந்தான். கேசவனும் அதேபோல வெட்கமடைந்தான்.

விடைகள்

1. तिस्रः पिपीलिकाः सन्ति। (tisraḥ pipīlikāḥ santi |)
2. पञ्च गजाः सन्ति। (pañca gajāḥ santi |)
3. सिंहद्वयम् अस्ति। (siṁhadvayam asti |)
4. एका धेनुः अस्ति। (ekā dhenuḥ asti |)
5. मक्षिकाद्वयम् अस्ति। (makṣikādvayam asti |)
6. एकः गर्दभः अस्ति। (ekaḥ gardabhaḥ asti |)
7. त्रयः व्याघ्राः सन्ति। (trayaḥ vyāghrāḥ santi |)
8. षट् मालाः सन्ति। (ṣaṭ mālāḥ santi |)
9. ऊरुकद्वयम् अस्ति। (ūrukadvayam asti |)
10. षट् गृहगोधिकाः सन्ति। (ṣaṭ gr̥hagodhikāḥ santi |)